

POROČILO PROJEKTA ZDRAVJE V VRTCU

(SKUPINA INDIJANČKI 1-2 LETI, ENOTA PASTIRČEK)

Gibanje

V skupini Indijančki smo že v uvajalnem obdobju velik pomen namenili gibanju. Trudile smo se, da smo ga vključevale v vsakodnevno delo. Otrokom je največ pomenilo, da sva bile z njimi na tleh in jih zabavale z različnimi Bibarijami. Zelo so uživali, se vmes smejali in opazovali prijatelje. Najbolj sta jim bili zanimivi bibariji Medved stopa in Biba buba baja, ker smo vmes izgovorile tudi njihovo ime. Veliko smo plesali in kmalu so nas začeli posnemati pri plesih Kili-kili, Moj rdeči avto in Od glave do peta. Otrokom sva postavljale različne poligone v igralnici in na hodniku in jim tako omogočale izvajanje naravnih oblik gibanja. V igralnici sva jim ponudile tudi Čutne podloge, ki so jih zelo radi raziskovali. Takoj ko sva jih ponudile so jih prijemali, obračali, nekateri tudi stopali nanje. Čez čas so začeli po njih hoditi in potem se tudi sami domislili in sezuli copate. En deček, ki je jokal za vsako novo stvar, ki se je dogajala v igralnici je nekaj dni otroke samo opazoval. Čez čas pa se je sam opogumil in začel z raziskovanjem in tudi sam sezul copate in poskusil hoditi po njih. Bil je vidno ponosen nase in se smejal in nas tudi gledal, če smo opazile kaj on zna. Seveda smo mu ploskali in se veselili njegovemu uspehu. Na prostem smo bivali vsakodnevno, tudi če je bilo slabo vreme smo izkoristili pokrito teraso. Takrat smo tudi poskrbele za dobro prezračevanje igralnice, ki je v času epidemije zelo pomembno. Začeli smo s sprehodi v okolici vrta. V mesecu marcu in aprilu smo imeli temo Žoga, ki je otrokom ponudila res veliko gibanja. Zelo radi so imeli majhne mehke barvne žogice. Stresali smo jih po tleh, jih potem pobirali, metali, poskušali ujeti in se z njimi tudi masirali. Dvakrat sva jim ponudile tudi slano testo, katerega so gnetli, oblikovali in tako urili fino motoriko. V toplejših dnevih smo bivanje na prostem izvedli takoj po zajtrku. Bilo je potrebno kar nekaj organizacije glede izvajanja gibanja na igrišču po vrnitvi otrok v vrtece po končani epidemiji, saj se nismo smeli združevati z ostalimi skupinami.

Higiena

V skupini smo higieni namenili velik poudarek, saj smo morali biti še posebej pazljivi zaradi virusa Covid-19. Največji poudarek smo namenile higieni rok. Otrokom smo umivale roke pred in po vsakem obroku, ko smo prišli iz igrišča in tudi vmes. Najprej sva jim roke umivale samo medve, potem pa sva jih spodbujale, da so se sami navajali, da so podrgnili dlani in poskusili umiti prstke. Tukaj smo tudi spoznali pesmico Kje je palček? Otroci so napredovali in proti koncu vrtčevskega leta so si nekateri otroci že samostojno umili roke. S pomočjo knjige »Zdravje in higiena« smo si ogledali, kako izgledajo bacili.. Pokazali sva tudi, kako moramo pravilno kašljati in nekaj otrok je to tudi osvojilo. Začeli smo z odvajanjem pleničk. Otrokom sem predstavila pravljico Lahko pokukam v tvojo pleničko avtorja Guido van Genechten. Otroci so vsebini z zanimanjem sledili, da sem jih pa še bolj pridobila sem uporabila tudi lutke. Vsaki lutki posebej sem gledala v pleničko in jih na koncu tudi posedla na kahljico. Med prsto igro sem jim potem pustila lutke in kahljice in kar nekaj otrok se je z njimi igralo. Najbolj je bila zanimiva deklica, ki se je z eno lutko igrala zelo dolgo. Vsi smo jo hodili opazovati, ona pa je lutki dajala pleničko gor in dol in jo crkljala. Trije otroci so osvojili uporabo kahljice, pri

ostalnih pa seveda poskušamo in jih spodbujamo. Nam je pa pri večini otrok uspelo, da so opustili dudo. Predstavila sem jih pravljico Mali medo avtorice Polonce Kovač. Ilustracije sem prilepila na steno v igralnici in tako sem jim ob njih večkrat pripovedovala vsebino. Otroci so vsebini sledili in na koncu tudi oponašali medvedka, kako je dudo vrgel stran. Strokovne delavke iz oddelka smo jim pravljico tudi zaigrale.

To sem jaz

V mesecu aprilu in maju smo imeli sklop To sem jaz, preko katerega so otroci spoznavali svoje telo. Po zajtrku smo se dobivali v jutranjem krogu, kjer smo poimenovali različne dele telesa in z njimi izvajali gibanja. Opazovali smo se v ogledalu in kazali na določene dele. Otrokom sva naredile obris dlani, ki so ga sami pobarvali. S prstki so tudi tiskali in tipali različne materiale. Utrjevali smo njihove znake in veliko otrok je že prepoznalo svojo omarico na hodniku. Všeč so jim bile dejavnosti s copatki. Samostojno so se jih sezuli in nekaj otrok se jih je naučilo tudi obuti. Copatke so poiskali v množici copat in zanimivo je bilo, da so si veliko pomagali med seboj. Veliko smo seveda peli in plesali. Pogovarjali smo se o hrani in spoznali pravljico Zelo lačna gosenica. Ilustracije iz zgodbe smo prilepili na omare v igralnici in jim naredile sličice hrane tako, da so jih sami pritrjevali okoli gosenice na ježke. Ob zdravi hrani smo se božali po trebuščkih in imeli vesel obraz, ob nezdravi hrani pa smo se držali žalostno. Z Romano sva za najina hrbta skrbeli tudi z vajami iz joge, ki sva jih izvajali v igralnici in zanimivo je bilo, kako so naju otroci opazovali in nekateri tudi posnemali. Veliko smo delali na medsebojnih odnosih, s pogovorom reševali konfliktne situacije in se trudili, da smo se v skupini vsi počutili lepo in sprejeto. In kar nama je obema najlepše, na vratih se stegnejo v najin objem in pomahajo staršem. Nama in verjamem, da tudi otrokom je všeč umirjenost. Mi smo ustavili čas, ker se nam nikamor ne mudi. Ko jemo, jemo, ko plešemo, plešemo, ko rabimo objem se objamemo in smo enostavno samo v objemu. Ja tako enostavno je izhajati iz otroka, upoštevati njegove potrebe in ga spoštovati.

Nina Božič